

જૈનો જાગૃતિ લેખાંક શ્રેણી

સ્વરૂપ સ્વભાવે - મુક્તિ પ્રભાવે

સારાંશ શ્રેણી

જૈનો જાગૃતિ - આત્મ જગાડો

વિશેષાંક શ્રેણી

૨૦૧૨ લેખાંક

જ્ઞાન-સ્વભાવ સત્યાંશ શ્રેણી

“સર્વ લેખમાળાનો સાર”

૨૦૧૨ લેખાંક

જ્ઞાન “એજ” જ્ઞાન છે - આત્મામાંથી પ્રગટ થયેલાં અને વાણી “કે” લખાણ સ્વરૂપે પ્રકાશીત પામવું “જ્ઞાન” જીવનભર પ્રકાશીત કરતાં રહેવાં “છતાં” જીવનની પૂર્ણ થઈ જાય “તો-પણ” જ્ઞાન સંપૂર્ણ આપી શકાવું નથી “એજ”-ન્યાય-સંગત-સિદ્ધાંત-ચુકિતએ અર્થિયા “સ્વરૂપ સ્વભાવે - મુક્તિ પ્રભાવે” જ્ઞાનલેખમાળા “અપૂર્ણતાંએ સંપૂર્ણતાં” ગણીને - પૂર્ણ કરીએ છીએ અને ભાવીમાં “ઈશ્વર ઈચ્છા અને ઈશ્વર કૃપાએ” - “યોગ અવસરે”-“કે” “સંજોગ અવસરે”-“જ્ઞાન લેખ” લખવાનું અને પ્રકાશીત કરવાનું વિચારણું “અને-એજ” સત્યાર્થે યથાર્થપણું ગણાય. “કારણ-કે” (૧) પહેલી જ્ઞાનમાળા “જૈનો જાગૃતિ” (૨) બીજી જ્ઞાનમાળા “જ્ઞાન-સ્વભાવ” (૩) ત્રીજી જ્ઞાનમાળા “જૈનો જાગૃતિ - આત્મ જગાડો” અને (૪) ચોથી “સ્વરૂપ સ્વભાવે - મુક્તિ પ્રભાવે” “તેમજ” બે-તિથીના વાદ-સંવાદ અને શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવાનનાં વિશેષાંક જ્ઞાનલેખો સહિત અનેક વિશેષાંક જ્ઞાન લેખોમાં “ભવ-ભ્રમણનાં કારણો અને ભવ-મુક્તિનાં ઉપાયોની” સમયે-સમયે મુખ્ય-મુખ્ય પ્રમુખતાંએ “અને” સમયે-સમયે સંપૂર્ણ વિસ્તારથી વિચારણાઓ વિચારેલી છે. “જેમ-કે” ધર્મ બે પ્રકારનાં : મોક્ષધર્મ અને પુન્યલક્ષી ભ્રમણ ધર્મ, બોધ બે પ્રકારનાં : ઉપદેશબોધ અને સિદ્ધાંત(નિશ્ચય)બોધ, શ્રી ઈષ્ટદેવની ભક્તિ બે પ્રકારની : સકામ ભક્તિ અને નિષ્કામ ભક્તિ, ધર્મી બે પ્રકારનાં : કહેવાતા ધર્મી અને યથાર્થ ધર્મી, ગુરુ બે પ્રકારનાં : સુ-ગુરુ અને કુ-ગુરુ, સદગુરુ બે પ્રકારનાં : આત્મ સાક્ષાત્કારી સદગુરુ અને અસદગુરુ, ધર્મની આરાધના બે પ્રકારની : સ-ગુરુપાણીએ અને ન-ગુરુપાણીમાં. શ્રી ઈષ્ટદેવની પ્રદાન-અભિષેક પુજાનું અદભુત માહત્યમ - આત્મ સાક્ષાત્કારી સદગુરુ-સંતનાં “તેમજ” એક અવતારી - મન:પર્યવજ્ઞાની - સદગુરુ-સંતનાં વિસ્તારપૂર્ણ ગુણ-લક્ષણો-સ્વભાવ-પ્રભાવનું વિસ્તૃત વર્ણન, સુ-ગુરુનાં લક્ષણો અને સ્વભાવ, પાંચ પ્રકારનાં પ્રમુખ માનવભવો - પાંચ પ્રકારનાં સત્સંગો થકી આત્મ જ્ઞાન અને આત્મધર્મની પ્રાપ્તિ - પાંચ પદોનું અદભુતપણું - માર્ગાનુસારીની પ્રાપ્તિ - વધીને ૧૫માં ભવમર્યાદાનું સમક્રિત-સમ્યક દર્શન, આત્મ સાક્ષાત્કારની સાધનાની - સરળ સમજણ, અજ્ઞાન ટાળવાનાં સરળ ઉપાયો, શ્રાવક ધર્મ અને ટ્રસ્ટી-શ્રેષ્ઠીનું કર્તવ્ય પાલન, ધર્મ સ્થાનકોની શુદ્ધતા, માતા-પિતાની ભક્તિ, પતિ-પત્નિનાં સામાજિક સંબંધો, સંતાનોમાં સંસ્કારોનું સ્થાપન, માનવવિદ્યા માનવિદ્યા યુગોની મહેક, મોક્ષમાર્ગમાં તંત્રો-મંત્રોનું કયાંય સ્થાન નથી, રાષ્ટ્ર પ્રેમ, ધર્મ પ્રેમ અને સંપ્રદાય કર્તવ્ય, આદિ અનેક પ્રકારની - અનેક પ્રકારથી - “માત્ર” મોક્ષમાર્ગ અને મોક્ષધર્મને અનુલક્ષીને ગુણ-લક્ષણો-પ્રભાવ-સ્વભાવ આદિની વિસ્તારપૂર્ણ વિસ્તૃત વિચારણાઓ વિચારેલી છે. “કે-જે” કોઈપણ ધર્મ સંપ્રદાયનાં - મોક્ષની મુરદાવાળા આત્માથી બાળજીવો અજ્ઞાની અવસ્થાથી લઈને - સંપૂર્ણ મોક્ષમાર્ગની જાણકારી પામીને - જ્ઞાન સભર બની શકે છે. “કારણ-કે” બાળજીવને આત્મ કલ્યાણ કરવા માટે અને મોક્ષમાર્ગની સાધનાં પૂર્ણ કરવા માટે- “માત્ર” અજ્ઞાની અવસ્થાથી લઈને - દુઃખ ગુણસ્થાનકી આત્મ સાક્ષાત્કારી અને ૭માં ગુણ સ્થાનકી મન:પર્યવજ્ઞાની સદગુરુ-સંત સુધીનાં જ્ઞાનની જાણકારીની અને સાધનાં સ્વરૂપે સાધવાની અનિવાર્ય આવશ્યકતાં હોય છે. (કેવળજ્ઞાનને જાણવાની ૧૨૨ નથી). “માટે” આ જ્ઞાનમાળાઓમાં - બાળજીવ સરળતાથી સમજી શકે અને

જ્ઞાનમાળા - અપૂર્ણતાંએ - સંપૂર્ણ “પણ-જે” ભાવીમાં - ઈશ્વર ઈચ્છા અને ઈશ્વર કૃપા થયે “તો” કર્મનાં કારણો - કર્મ બંધનાં પચાસો - કર્મને ચેકવાનાં ઉપાયો - કર્મની નિર્જનનાં સાધનો અને કર્મ રહિત જીવન જીવવાનાં ઉપાયોની “તેમજ” પ્રકૃતિનાં દોષો - પ્રકૃતિનાં પ્રભાવીત બનવાનાં કારણો અને પ્રકૃતિને મંદ દીણ ક સ્વાનાં ઉપાયો “સહિત” જૈન ધર્મ સંપ્રદાયનાં દૈનિક વ્રતો “જેવાંકે” યૌવિહાર-નોકાસ્ટ્રી-સામાયિક-પ્રતિક્રમણ - શ્રી જિન અભિષેક પુજા - અષ્ટ પ્રકારની પુજા - “તિથીએ લિલોતરી ત્યાગ” - છકુ-અહમની સાધનાં-આચરનાં - તપ આદિ વ્રતોની “કેવાં સ્વરૂપે” સાધનાં-આચરનાં ક સ્વાથી - બાળજીવનું આત્મ કલ્યાણ (મોક્ષમાર્ગની સાધનાં સહિત) સહજ યોગીક ક્રિયાથી - દૈહિક અને સંસારીક જીવનમાં સફળ પચાસોની પ્રાપ્તિ સહિત - આત્મધર્મનાં સફળ પચાસોનાં ધ્યાન બને છે - તેની વિચારણાં વિચારણું. (“વ્રતો ‘એ’ સહજ” વૈચારિક - માનસિક અને શાસ્ત્રીક યોગ છે અને “યોગને” અનુભવથી અનુભવી શકાય છે, “માટેજ” વ્રતોનું સ્થાપન થયેલું છે). “તેમજ” તન-મન અને વિચારણી સહજ સ્વરૂપે પળાતું બ્રહ્મચર્ય અને તેનાં થકી થતાં આત્માનાં - આરોગ્યનાં અને અર્થનાં વિસ્તૃત લાભો અને આત્માનાં અનંત પ્રદેશો ઉપસ્થિત અજ્ઞાનનું આવરણ હટીને જ્ઞાન પ્રકાશનું બળવાન પ્રકાશીતપણું આદિની બ્રહ્મચર્યનાં ફળ-પચાસોની વિસ્તારથી વિચારણાં વિચારણું. “તેમજ” પૂર્વમાં થયેલાં સર્વ ધર્મોનાં સદગુરુ-સંતોની યથાર્થ સ્વરૂપની વિચારણાં વિચારણું. “અને” મોક્ષમાર્ગની પ્રાથમિકતાંથી લઈને મોક્ષમાર્ગની પૂર્ણતા સુધીની સુક્ષ્મ અને સ્થૂળ જ્ઞાનની વિસ્તારથી વિચારણાં વિચારણું. “તેમજ” શ્રી સમાચણ અને મહાભારતનાં પદ્ય પવિત્ર ગ્રંથનાં પ્રસંગોનું “મર્મભેદી” જ્ઞાન-વિવેચન “ઈશ્વરુપારે” વિચારણું અને આ સર્વ-માટે” જ્ઞાન પ્રકાશીત કરવાં “માટે” ઈશ્વરુચ્છા અને સમ્યક દ્રષ્ટિ દેવ-દેવીઓની સહાય અનિવાર્ય છે, “કારણ-કે” તેથી વાદ-વિવાદ કે વિખવાદ કે વિરોધ થતાં નથી. “માટેજ” ઈશ્વરુપામાં રહેલું “એજ” સદા-સર્વદા સત્યાર્થ છે. ૨૦૧૨ લેખાંક અનુભવથી અનુભવમાં અનુભવી શકે “એવાં” આશયે સંપૂર્ણ ભવ-મુક્તિનો (મોક્ષ)માર્ગ - લોકભાષામાં પ્રકાશીત કરેલ છે, “કે-જે” સંપૂર્ણ બુદ્ધીગમ્ય અને અનુભવ રમ્યતાં પામી શકે છે. “અને” આત્માથી બાળજીવો - આત્મ કલ્યાણનાં અધિકારી બનીને - અલ્પ ભાવો મોક્ષગમનતાં પ્રાપ્ત કરે “એવી-એક-માત્ર” નિષ્કામ ભાવની ભાવનાંએ - “જ્ઞાનમાળાઓ” પ્રકાશીત અને પ્રભાવીત કરેલી છે, “અને-એજ” ઈશ્વર ઈચ્છા રહેલી છે, “કારણ-કે” લગભગ ચાર વર્ષથી - દર સપ્તાહે - નિયમિત “જ્ઞાનમાળા” નિર્વિવાદ-નિર્વિદને અને અખંડીતપણે પ્રકાશીત થવી અને પ્રસારીત થવી “એમાંજ” શ્રી ઈશ્વર ઈચ્છા અને શ્રી ઈશ્વરકૃપા સિદ્ધ થાય છે. “કે-જેમાં” માં ભગવતિ શ્રી શાસનદેવીની અસ્તિમ કૃપા રહેલી છે અને સમ્યકદર્શી દેવ-દેવીઓની નિશંકાતરે સહાયતાં જળવાયેલી છે. “અને” જગતનાં - જગતગુરુ-સદગુરુ-સંતોનું યોગબળ જળવાયેલું અને સ્થપાયેલું છે. “માટેજ” જગતનું - જગત માટેનું ગણીને - જગતની પરમ ઉપકારી ભાવે - અત્યંત ભક્તિભાવે-ઉપકારી ભાવે-આદરભાવે - ભાવ વંદનાં અને સર્વ સમયની ત્રિજાન વંદનાંએ વંદના.

“સર્વ-સારાંશ” સર્વ જ્ઞાનમાળાઓમાં સંપૂર્ણ મોક્ષમાર્ગને આધારીત - બાળજીવની અજ્ઞાન અવસ્થાથી લઈને - ભવ-મુક્તિની સાધનાંની - સંપૂર્ણતાં સુધીનાં - જ્ઞાનની પ્રમુખતાંએ - પ્રમુખ વિચારણાંઓ કરેલી છે, “કે-જેમાં” ભવ-ભ્રમણનાં કારણોની મુખ્યતાં અને ભવ-મુક્તિનાં ઉપાયોની સર્વાંગીતાની વિચારણાંઓ વિચારેલી છે. “કે-જેનું” યથાર્થપણું શ્રી શાસ્ત્રોનાં જાણકારો પાસેથી જાણી શકે છે. “અને” બાળજીવ લોકભાષામાં સંપૂર્ણ મોક્ષમાર્ગની જાણકારી મેળવીને - જ્ઞાન સભર બની શકે છે. (અજ્ઞાનની મંદતાં થાય છે). “અને” જે બાળજીવો યથાર્થ મોક્ષ પ્રાપ્તીની મુરદાં ધરાવતાં હોય અને વર્તમાન માનવભવને સફળ અને સાર્થક કરવા માંગતા હોય અને જ્ઞાન મુરદાંનાં પિપાસુ હોય તેવાં સર્વ બાળજીવો “જ્ઞાન લેખમાળાનાં” વાંચન-ચિંતન-મનન થકી વિભાવ સ્વરૂપની માનસિકતાં બદલીને - મોક્ષ સ્વરૂપની માનસિકતાં ધારણ કરી શકે છે અને ‘એજ-એક-માત્ર-નિષ્કામ હેતુએ’ સંપૂર્ણ જ્ઞાનમાળાઓનું પ્રકાશીતપણું કરેલું છે. “અને” ઘણા બાળજીવોએ અભિપ્રાય સ્વરૂપે જણાવેલું છે “કે” કુ-ગુરુનાં લેખો અને લક્ષણો “વગર” જ્ઞાન આપો તો સારૂ. “ત્યારે” એ નિર્દોષ બાળજીવોને એટલું “જ” જણાવવાનું છે “કે” બાળજીવને અનંત ભવ-ભ્રમણમાં ફરવાનું પ્રમુખ કારણ “કુ-ગુરુનો આશ્રય” અને કુ-ગુરુ થકી - બાળજીવની બનતી પુન્ય પ્રકૃતિનું બળવાનપણું- “એજ” અનંત ભવ-ભ્રમણમાંથી - બાળજીવને અનંત ભવ-ભ્રમણમાં ભટકાવે છે, “માટેજ” કુ-ગુરુનાં ગુણ-લક્ષણો અને સ્વભાવનાં વર્ણન “વગર” મોક્ષમાર્ગની સ્થિતિ “જ” સ્થપાતી નથી. - “માટેજ” મોક્ષમાર્ગની પ્રાપ્તિ અર્થે “કુ-ગુરુઓને” જાણવાં “માત્ર” અનિવાર્ય નથી “પણ” અતિ-અતિ અત્યંત અનિવાર્ય છે. “અને-માટેજ” શ્રી જ્ઞાન શાસ્ત્રકારોએ - શ્રી શાસ્ત્રોમાં કુ-ગુરુઓનાં વર્ણનો - સંપૂર્ણપણે કરેલાં છે (શ્રી શાસ્ત્રકારોનું કુ-ગુરુઓ બગાડી શકતાં નથી “પણ” બાળજીવોનું બગાડે છે માટે). “અને” આપણે કુ-ગુરુઓ બનાવતાં નથી “પણ” બાળજીવ સ્વયમ - સાધુનો વેશ પહેરીને ધર્મનો આધાર લઈને - કુ-ગુરુનાં ગુણ-લક્ષણો અને સ્વભાવ ધારણ કરીને કુ-ગુરુ બને છે. અને પ્રકૃતિનાં દોષોથી બંધાયેને સ્વયમ કુને છે અને અન્ય બાળજીવોને ધર્મનાં નામે કુબાડે છે. “માટે” કુ-ગુરુનાં લક્ષણો વર્ણવાં અનિવાર્ય છે. અને આપણે વ્યક્તિનું વર્ણન કરતાં નથી “પણ” કુ-ગુરુનાં વ્યક્તિત્વનું વર્ણન કરીએ છીએ. “માટે” કોઈપણ બાળજીવોએ “જ્ઞાનમાળાનો” દેખ-દુભાવ કે અભાવ કરવાની “બદલે” ધર્મોચાર્યોને સવાલ પૂછવો જોઈએ “કે” સાધુ-સંસ્થામાં કુ-ગુરુઓ કેટલી સંખ્યામાં છે ? “અને” ધર્મનાં નામે કુ-ગુરુઓ શા માટે બને છે ? “એમાંજ” બાળજીવનું ધર્મ કલ્યાણ - આત્મ કલ્યાણ રહેલું છે. “કારણ-કે” જ્ઞાનની મુરદાં - જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ - અજ્ઞાનને ડાંકવાથી કે દાબવાથી ક્યારેય થતી નથી. “એજ” મોક્ષ સિદ્ધાંત - જ્ઞાન પ્રમાણ છે. ‘અને-એજ’ ગીતાર્થે-સત્યાર્થે સદા-સર્વદા યથાર્થ છે. ‘અને-માટેજ’ અજ્ઞાનને જાણવું “એજ” જ્ઞાન પ્રાપ્તીનું પ્રથમ ચરણ છે. “અને” જ્ઞાન-અજ્ઞાનને જાણવું “એજ” મોક્ષમાર્ગ છે. “માટેજ” મોક્ષ જ્ઞાનમાળાનું પ્રાગટ્ય અને ઈશ્વરુચ્છાએ ૨૦૧૨ લેખાંક અને ઈશ્વરકૃપાએ પ્રકાશીતપણું થયેલું છે.

કળયુગનાં પાંચમાં આરામાં - અજ્ઞાનનું અતિશયપણું રહેલું છે “માટેજ” કહેવું પડે છે - “આ માત્ર જ્ઞાન છે” - આ મોક્ષમાર્ગ જ્ઞાન છે

સર્વ બાળજીવોનાં - આત્મામાં - મોક્ષજ્ઞાન સંપૂર્ણ જ્ઞાન - કેવળજ્ઞાન રહેલું “જ” છે. “પણ” આત્મા પ્રકૃતિ બંધનાં કારણે - કર્મરજોની મલિનતાંનાં પ્રભાવે અને અજ્ઞાનનાં આવરણોનાં પ્રતાપે - અજ્ઞાનીપણાંનું પ્રાગટ્ય ધરાવે છે અને બાળજીવ અજ્ઞાની બને છે. “છતાં” આત્માનાં ૮ જ્ઞાન પ્રદેશો - સત્ય પ્રદેશો કે જેને આત્માનાં ૮ રચક પ્રદેશો “પણ” કહેવાય છે, “કે-જે” સદા-સર્વદા અજ્ઞાનનાં આવરણો રહીત હોય છે. “કે-જેનાં-ટાંચી” બાળજીવ જ્ઞાનને જાણીને - અજ્ઞાનને ટાંચી છે અને અજ્ઞાનને ટાળતાં-ટાળતાં બાળજીવ આત્માનો ક્રમિક વિકાસ ક્રમ સાધે છે અને એ વિકાસ ક્રમનાં આધારે બાળજીવ ભવોભવની આત્મિક - આત્મધર્મની સાધનાં - આરાધનાં આરાધતાં - આરાધતાં અંતિમ ભવે કેવળજ્ઞાનની અવસ્થા પ્રાપ્ત કરે છે. “અને-અવસ્થા” પ્રાપ્ત કરતાં પહેલાં બાળજીવ મધ્ય અવસ્થાએ “એક-ભવ” આત્મ સાક્ષાત્કારી-આત્માનુભવી “કે” મન:પર્યવજ્ઞાનીની - “યોગ-આશ્રય-નિશ્રા” પ્રાપ્ત કરીને - તેમનાં આશ્રયમાં “તેમની આજ્ઞા એજ ધર્મનું સ્વરૂપ” સ્વિકારીને જીવન વિતાવતાં-વિતાવતાં “વધીને ૧૫માં ભવે મોક્ષ” સ્વરૂપની ભવ મર્યાદા બાંધે છે અને ત્યાર પછી જે ભવો બાકી રહે છે, “તે” ભવોમાં જાણતાં-અજાણતાં “પણ” મોક્ષધર્મની - સાધનાં સતત જળવાય છે અને “અલ્પ કર્મો બાંધીને પૂર્વનાં બળવાન કર્મો ભોગવે છે અથવા કર્મોની નિર્જર કરે છે. “અને-જ્યાંટે” વધીને “૫-ભવ” બાકી રહે છે “ત્યારે” આત્મ ધર્મને સંપૂર્ણ ધારણ કરે છે અને “પ્રાણ ત્યાગ સ્વિકાર્ય છે” “પણ” ધર્મ ત્યાગ સદા-સર્વદા અસ્વિકાર્ય છે” એવી બળવાન ભાવનાં અને યોગ બળ જગત થાય છે. “અને-જ્યાંટે” વધીને “૩-ભવ” બાકી રહે છે, “ત્યારે” જીવાત્મા આત્મ સાક્ષાત્કાર પામે છે - આત્માનો અનુભવ કરે છે અને બાળજીવની ભવ-મુક્તિની સાધનાં સંપૂર્ણ થાય છે અને ઘણી-ઘણી આત્મ બંધન પ્રકૃતિઓથી મુક્ત અવસ્થા પામીને જીવાત્માનાં આત્મામાંથી મોક્ષ પ્રાપ્તીનું મોક્ષમાર્ગનું જ્ઞાન પ્રકાશીત થાય છે. “અને” ધર્મોત્તમા - ધર્મ સંપ્રદાયનું સ્થાપન કરે છે “કે-જેને” દુઃખ ગુણ સ્થાનક અને યથાર્થ સ્વરૂપે ઉપદેશ આપવાનાં અધિકારીનું ઉપદેશકનું સ્થાનક કહેવાય છે. “અને-જ્યાંટે” વધીને “૧-ભવ” બાકી રહે છે, “ત્યારે” આત્મ સાક્ષાત્કાર પામીને - આગળ વધીને - ૭માં ગુણ સ્થાનકમાં પ્રવેશે છે અને સ્થિરતાં સ્થાપીને - મન:પર્યવજ્ઞાની - જ્ઞાન સ્વભાવી બને છે. અને “કર્મ-કાર્ય-સુચી-ઉદ્દેયે” સંપૂર્ણ “ભવ-ભ્રમણનાં કારણોનું” જ્ઞાન મોક્ષમાર્ગનાં - મોક્ષ પ્રાપ્તીનાં - ઉપાયોનું જ્ઞાન પ્રગટ થાય છે. અને કાળ-ક્ષેત્રનાં આધારે અને સમય-સંજોગની આવશ્યકતાંએ - સંપૂર્ણ “ભવ-ભ્રમણનાં કારણો અને ભવ-મુક્તિનાં

“જ્ઞાને - મોક્ષ પ્રદાન “માટે” જ્ઞાનદાને - મોક્ષદાને” જે જ્ઞાનનાં આદરે - અનુમોદનાએ અને આચરનાંએ બાળજીવ સર્વ પ્રકારનાં - તિર્યચ-નક્ક સહિતનાં જીવનનાં સર્વ પ્રકારનાં દુ:ખોનું અને ભવ-ભ્રમણનું નિવારણ કરે છે - “અને-એજ-જ્ઞાને” બાળજીવ જગતમાં અને જીવનમાં સર્વ પ્રકારનાં સુખો સહિત “ભવ-મુક્તિનાં” શાશ્વતાં સુખની પ્રાપ્તિ કરે છે. “એવાં” સંપૂર્ણ જ્ઞાનથી - શ્રી શાસ્ત્રોમાં રહેલાં જ્ઞાનથી - મોક્ષજ્ઞાનથી વર્તમાનકાળ-ક્ષેત્રમાં “ધર્મ સંપ્રદાયનાં - શ્રાવક-શ્રાવિકાઓ” સ્વરૂપનાં બાળજીવો “અજ્ઞાન અને અજાણ” હોવાથી અને સંપૂર્ણ અજ્ઞાનતામાં અને અજ્ઞાનતાથી વર્તે છે - તેવાં સમયમાં “માત્ર-જ્ઞાન” - “માત્ર-મોક્ષ-ધર્મ-જ્ઞાન” બાળજીવોમાં “પ્રકાશીત અને પ્રસારીત” કરવું “એ” અતિ-અતિ અત્યંત દુર્લભ “જ” નહીં “પણ” અત્યંત મુશ્કેલ અને દુશ્કર છે. “ત્યારે” તે જ્ઞાનને પ્રસારીત કરવા માટે અને નિર્વિવાદ નિર્વિદને પ્રકાશીત કરવા “માટે” માં ભગવતિ શ્રી શાસનદેવી અને સમ્યક દ્રષ્ટિ દેવ-દેવીઓની અસ્તિમ કૃપા અને સહાયની આવશ્યકતાં રહે છે. “કે-જે” આ આત્મામાંથી પ્રગટ થયેલાં જ્ઞાનને પ્રસારીત કરવામાં સંપૂર્ણ સહાયતાં પ્રાપ્ત થયેલ છે. “તેવીજ-ચેતે” સત્યની મુરદાંવાળા - સત્ના સાધક - સતનાં આચરક અને સતનાં ધ્યાત્ક “એવાં” સત્સંગીઓનાં સાથ-સહકાર અને સહયોગ “વગર” જ્ઞાન પ્રકાશીતનું અતિ દુર્લભ કાર્ય સિદ્ધ થવું “માત્ર” દુર્લભ “જ” નહીં “પણ” સંપૂર્ણ અશક્ય હવું. “કારણ-કે” સંપૂર્ણ જ્ઞાનમાળાઓનાં લગભગ - ૨૧૬ લેખાંકોની લગભગ “૧૮ લાખ” નક લો છાપવાની કિંમત ચુકવીને “માત્ર” નિષ્કામ ભાવે - જ્ઞાન હેતુએ - મુંબઈનાં લગભગ સર્વ દહેસરસે પાસે “અમુલ્ય ભાવે - વિના મુલ્યે” - “જ્ઞાન પ્રચારણું અને જ્ઞાન પ્રસારણું” અલભ્ય કાર્ય “માત્ર” સત્સંગીઓની “સહાય-જ” શક્ય બન્યું છે. “જેમ-કે” લગભગ ૪ વર્ષ સુધી દર સપ્તાહે - નિયમિત અખંડીતપણે - શિયાળાની ૬ કક્કડી ઠંડીમાં - ઉનાળાનાં ધોમ-ધખતાં-તાપમાં “કે” યોમાસાનાં મુશળદારવસ્ત્રનાં વસ્દામાં “પણ” પ્રમાદ લાભ્યાં વગર “અપમાનો સહન કરીને - કોઈપણ પ્રકારની સગવડોની અપેક્ષા રહીત અને સગવડતાં રહીત દહેસરસેની બહાર અને દહેસરસેથી દુર ઊભા રહીને” - જ્ઞાન પ્રસારીત કરવાનું મહાન કાર્ય સિદ્ધ કર્યું છે “એજ” સત્સંગીઓની મહાનતાં અને બળવાન ભવિત ભવ્યતાં છે. “કારણ-કે” “સત્સંગીઓએ” “અલ્પ-પણ” માનભાવ-નામભાવ કે સ્વાર્થભાવ સ્થાપ્યાં વગર અને ચખ્યાં વગર” - “સંપૂર્ણ નિ:સ્વાર્થભાવે” - “માત્ર” નિષ્કામ ભાવે - સર્વ બાળજીવો - આત્મકલ્યાણનાં અધિકારી બનીને આત્મ કલ્યાણકારી બને - એવી ઉત્કૃષ્ટ ભાવનાંએ “તન-મન અને ધનની અર્પણતાંએ-સમર્પણતાંથી” અલભ્ય-જ્ઞાન પ્રસારણું અદભુત અને ઐલૌકિક જ્ઞાન પ્રભાવનું કાર્ય સિદ્ધ કર્યું છે કે-જેને માટે સત્સંગીઓનો ગમે તેટલો ઉપકાર માનીએ અને ઉપકાર ઉતાવળાનો ગમે તેટલો પ્રયાસ કરીએ “તો-પણ” ઓછો જ રહેવાનો. “કારણ-કે” જ્ઞાન સર્વ દુ:ખોનું નિવારણ છે - જ્ઞાન અનંત કર્મોની નિર્જનનું કારણ છે “અને” જ્ઞાન “જ” કર્મ રહિત જીવન જીવવાનું સાધન છે. “માટેજ” જગતમાં મોટામાં મોટું દાન અને જગતનું સર્વ શ્રેષ્ઠ દાન “એ” જ્ઞાનદાન છે - મહાદાન છે. “અને-તેથીજ” શ્રી શાસ્ત્રો જ્ઞાન સિદ્ધાંતે અને શ્રી શાસ્ત્રો પ્રમાણથી જ્ઞાન ભાવે - જ્ઞાન ભાવનાંએ અને જ્ઞાન અનુકંપાનાં પ્રભાવે “જ” લગભગ શ્રી તિર્થંકર નામકર્મ અને શ્રી ગણધર નામકર્મ બંધાયા છે - બંધાય છે અને બંધાતા રહેશે. “સવિ જીવ કરે શાસન સ્ત્રી”નાં ન્યાય સિદ્ધાંતે” - ૨૦૧૨ લેખાંક

અતિ-ઉત્સાહપૂર્વકનાં સાથ-સહકારનાં સહયોગનાં પ્રભાવે અમે તેમનાં અત્યંત્ય બ્રહ્મી છીએ “કે-જે” બ્રહ્મ ઉતારવાં અમે અસમર્થ છીએ. “અને” આત્મિક મુરદાંવાળા - જૈનો અને જૈનોતરોની અદમ્ય-ભાવ ઈચ્છાનાં - પ્રબળ યોગબળનાં પ્રભાવે - જ્ઞાનલેખો લખવામાં અને પ્રકાશીત કરવામાં અદમ્ય ઉત્સાહીત યોગબળની જગતિમાં અત્યંત્ય સહાયક બનીને અમને અત્યંત્ય આભારી બનાવ્યા છે. “તે-માટે” સર્વ જીવાત્માઓનાં અત્યંત્ય ભક્તિભાવે પરમ ઉપકારી ભાવે - સર્વ સમયથી - ભાવ વંદનાં - અતિ-અતિ ભવ્ય ભાવ વંદનાં. “અને-તે-માટે” તે સર્વ જીવાત્માઓ ઉપર સદા-સર્વદા તેમનાં શ્રી ઈષ્ટદેવની કૃપા દ્રષ્ટિ રહે - જગતનાં સર્વકાળનાં - સર્વ સદગુરુઓનું યોગબળ સદા-સર્વદા વરસતું રહે અને જગતનાં સર્વ સમ્યક દ્રષ્ટિ દેવ-દેવીઓની અભિ દ્રષ્ટિ સર્વ બાળજીવો ઉપર વરસે. “અને” તેનાં ફળ સ્વરૂપે - સર્વ બાળજીવોનાં જીવનમાં સુખ-શાંતિ અને સમૃદ્ધીની વૃદ્ધીએ જીવન “આનંદ-આનંદ બનીને - આનંદ સ્વભાવનું સ્થાપન થાય”. “તેવી” જગતનાં સર્વ સુખ-દાતાઓને પ્રાપ્તિએ અને એ પ્રાપ્તિનો સ્વિકાર કરીને “સુધીનાં સુખ-દાતા” સર્વ બાળજીવોનું જીવન આનંદ મંગળ - આનંદીત બનાવે “અને” સર્વ બાળજીવો અલ્પ ભવોમાં - મોક્ષગમનનાં અધિકારી બને “એવી” મંગળ કામનાંએ શ્રી ઈષ્ટદેવની વંદનાં - પરમ ઉપકારી ગણીને અતિ-અતિ અત્યંત્ય ભાવથી વંદનાં. - ૨૦૧૨ લેખાંક “સર્વ-સારાંશ” સર્વ જ્ઞાન માળાઓનાં - સર્વ જ્ઞાન લેખોમાં - સર્વ ધર્મોમાં - સમાનપણે રહેલાં - મોક્ષતત્વનાં સાર - સ્વરૂપથી - મોક્ષમાર્ગને - આધારીત બનાવીને “ભવ-ભ્રમણનાં કારણોની અને ભવ-મુક્તિનાં ઉપાયોની” પ્રમુખતાંએ વિચારણાંઓ “લોકભાષામાં” વિચારેલી છે. અને દરેક લેખોનાં દરેક જ્ઞાન શબ્દો - સંપૂર્ણ જ્ઞાનચુકત સભર બનેલાં છે. “માટે” કોઈપણ ધર્મ સંપ્રદાયનાં કોઈપણ બાળજીવોએ જ્ઞાન શબ્દોનો “અનર્થ” ન કરતાં સવળો અર્થ સમજીને - જ્ઞાન સભર બનવું “એજ” “એક-માત્ર” આત્માર્યે નિષ્કામભાવની અભ્યર્થનાં “એ” ભાવાર્થનાં. “આત્માર્યે-આત્માર્યોને” સર્વ જ્ઞાનમાળાનાં - સર્વ જ્ઞાન લેખો “જૈનો-જાગૃતિ” સોટ કોમ”માં Website : www.jainojago.com “લોકભાષાએ-માતૃભાષામાં” ઉપલબ્ધ છે. “માટે” જે આત્મિક મુરદાંવાળા બાળજીવો આત્માર્યે પ્રાપ્ત કરી શકે છે. મુલ્ય : “આત્મ જાગૃતિ” - ૨૦૧૨ લેખાંક આનંદ સ્વભાવે - આનંદ - આનંદ - આનંદ